

## Arrest

nr. 178 100 van 22 november 2016  
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 30 juni 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 juni 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. LEFEVERE loco advocaat M. VAN DER HASSELT en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 30 juli 2015 het Rijk binnenkwam, diende op 31 juli 2015 een asielaanvraag in. Op 14 maart 2016 werd verzoeker gehoord voor het Commissariaat-generaal. Op 1 juni 2016 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit de wijk Huriway in de stad Mogadishu, provincie Banaadir. U verklaart te behoren tot de Hawiye clan, subclan Habr Gidir.*

*U verklaart samen met uw moeder in een voedingswinkel gewerkt te hebben in de Suuqa Holoha: zij werkte er 's morgens en in de namiddag loste u haar af. Op een dag kwam een lid van Al Shabaab*

genaamd Abdi Latif, naar de winkel. Jullie hadden samen op school gezeten. Hij vroeg u om overdag wapens te bewaren in uw winkel zodat hij ze 's avonds terug kon komen ophalen. U antwoordde dat u erover ging nadenken: immers, als u meteen weigerde, zou Al Shabaab u vermoorden. Abdi Latif zei dat u de tijd mocht nemen: u vroeg om twee maanden. Deze termijn werd u geweigerd en de volgende dag kwam de emir, de overste van Abdi Latif, genaamd Mire, naar uw winkel. Opnieuw vroeg u om een termijn van twee maanden maar opnieuw werd deze u geweigerd. U kreeg slechts drie dagen bedenktijd en werd bedreigd met de dood. U slaagde erin om de overste te overtuigen om de termijn te verlengen tot tien dagen, met de belofte dat u zou meewerken. U slaagde er echter niet in om binnen die tien dagen te vluchten, wegens een gebrek aan middelen.

Na het verlopen van de termijn, werd u gebeld door Al Shabaab om te zeggen dat de tijd om was. U bent dan naar uw oom gegaan die voor de overheidstroepen werkte: hij zei dat hij er iets aan zou doen, maar uiteindelijk deed hij niets. U werd een tweede keer gebeld door Al Shabaab: ze zeiden dat ze op de hoogte waren van het feit dat u de overheid had ingelicht. U ging niet meer naar uw winkel.

Diezelfde avond is Al Shabaab bij u thuis komen aankloppen: uw jongere broer deed de deur open, u bent beginnen lopen en sprong over de muur. Nog voordat u de muur over was, werd u beschoten. Ze sloegen uw moeder en oom, waarna ze vertrokken. Vervolgens kwamen ook de overheidstroepen om op te schrijven wat er was gebeurd. Daarna zijn ook zij meteen vertrokken. U lag nog steeds achter de muur en was geraakt in uw buik. Met de auto van de burens, werd u naar het ziekenhuis van Madina gebracht waar u werd geopereerd. Vandaar werd u overgeplaatst naar Hospitaal Lafoole waar u gedurende vijf maanden verbleef. Na nog twee dagen in Baar Obah in de wijk Hawal Wadag bij uw tante, bent u vertrokken uit Mogadishu.

U nam het vliegtuig naar Oeganda, vanwaar u verder per bus reisde door Zuid-Soedan en Soedan tot in Libië. Daar werd u gedurende ongeveer acht maanden opgesloten wegens illegaal verblijf: u bent vrijgekomen door middel van losgeld door uw moeder opgestuurd. U reisde verder met de boot naar Italië. Daar nam u de trein tot in Duitsland en kwam u uiteindelijk met de bus aan in België op 30 juli 2015. U vroeg asiel aan op 31 juli 2015.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een kopie van uw geboorteakte in het Somali met een vertaling in het Engels neer, en een attest van een cursus Frans in België. Op vraag van het Commissariaat legt u ook een medisch attest neer dd. 14 maart 2016 opgesteld door dokter Paye Andrea.

## **B. Motivering**

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratief dossier, dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken.

**Ten eerste zijn uw verklaringen over de bedreigingen door Al Shabaab onwaarschijnlijk, tegenstrijdig en niet doorleefd.** Zo verklaart u dat Abdi Latif, toen hij naar uw winkel kwam, u heeft gezegd om de tijd te nemen om over zijn voorstel na te denken. Dit is zeer onwaarschijnlijk, zeker omdat zijn overste de volgende dag ermee had gedreigd dat u slechts drie dragen kreeg "oftewel leven oftewel dood". Hoewel deze overste u dus met de dood had bedreigd, zou hij die termijn van drie dagen verlengd hebben tot tien dagen, nadat u had gezegd dat u het toen druk had maar dat u met hen zou samenwerken (CGVS gehoorverslag 14 maart 2016, hierna "gehoorverslag 1", p 14-15). Daarnaast zijn uw verklaringen over deze overste tegenstrijdig: tijdens het eerste gehoor zegt u zijn naam Mire was. Echter, gedurende het tweede gehoor verklaart u dat u diens naam niet kent en daar ook niet naar gevraagd hebt. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid ontkent u dat u de eerste keer een naam hebt genoemd (CGVS gehoorverslag 1, p 15, 16 en 17 en CGVS gehoorverslag 13 mei 2016, hierna "gehoorverslag 2", p 11 en 12).

Bovendien komt het ook niet doorleefd over dat u zich niet eens herinnert wat de eerste bedreiging geuit door Abdi Latif juist inhield: er werd u tot driemaal toe gevraagd wat hij u juist gezegd heeft tijdens zijn bezoek aan uw winkel. U antwoordde telkens dat hij u vroeg om wapens te stockeren en dat u twee maanden bedenktijd kreeg. U voegde niets anders toe (CGVS gehoorverslag 1 p 15). Later in het gehoor paste u uw verklaringen aan en beweerde u dat Abdi Latif ermee had gedreigd dat u een gelijkaardig lot zou ondergaan als een andere winkelier in de buurt die door Al Shabaab werd vermoord.

Gevraagd waarom u dat niet eerder vermeldde antwoordde u dat u het zich toen niet kon herinneren hetgeen niet als uitleg kan worden aanvaard, temeer omdat de vraag u tot drie maal toe werd gesteld. (CGVS gehoorverslag 1 p 24). Over de tien dagen respijt die u had gekregen, verklaart u eerst dat u "nog altijd in de winkel was" en dat u pas na die termijn stopte met naar de winkel te gaan (CGVS gehoorverslag 1 p 14-15). Verder in het gehoor beweert u dan weer dat u niet meer naar de winkel ging. Wanneer de vraag opnieuw wordt gesteld, past u uw verklaringen aan en zegt u dat u niet meer naar de winkel ging zoals voorheen het geval was (CGVS gehoorverslag 1 p 23).

Ook gedurende de periode van die tien dagen, verklaart u nagedacht te hebben over uw vlucht op aanraden van uw moeder. U had echter geen financiële middelen (CGVS gehoorverslag 1 p 14-15). Het is pas na die tien dagen, toen u nog eens opgebeld werd door Al Shabaab, dat u naar uw familielid bent gegaan die voor de overheid werkte. U kan eerst niet uitleggen hoe dit familielid met u verbonden is. Na de vraag op verschillende manieren gesteld te hebben, kan u dat plots wel. Hij zou de broer zijn van de moeder van uw moeder. Meteen daarna past u uw verklaringen opnieuw aan en stelt u dat u het niet zeker weet (CGVS gehoorverslag 2, p 3). Ook verklaart u gedurende het eerste gehoor dat u de clanlijn van dit familielid niet kan opzeggen. Tijdens het tweede gehoor zegt u dan weer dat hij tot de Samur clan behoort (CGVS gehoorverslag 1 p 20 en CGVS gehoorverslag 2 p 3).

**Ten tweede zijn ook de verklaringen over de aanval van Al Shabaab bij u thuis onwaarschijnlijk, tegenstrijdig en niet doorleefd.** Zo verklaart u op het eerste gehoor dat u slechts één man van Al Shabaab bij u thuis met uw eigen ogen hebt gezien, namelijk Abdi Latif. U zou van uw moeder hebben vernomen dat er een tweede man was (CGVS gehoorverslag 1 p 16). Tijdens het tweede gehoor, zegt u dan weer dat u twee mannen hebt gezien in uw huis. Toen u naar buiten ging, zou u hebben gezien dat er meerdere mannen waren. Uw moeder zou niets hebben gezegd over het aantal mannen van Al Shabaab dat bij u thuis was, aangezien u de kans niet had gekregen om het haar te vragen (CGVS gehoorverslag 2 p 4, 5 en 6). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden, kan u enkel zeggen dat u zich het niet herinnert maar dat u wel wist dat het leden van Al Shabaab waren (CGVS gehoorverslag 2 p 11).

Ook over uw verwondingen en uw route naar het ziekenhuis, spreekt u zichzelf tegen. U verklaart tijdens het eerste gehoor dat u met een schotwonde gedurende 25 tot 30 minuten achter de muur van uw huis zou zijn blijven liggen (CGVS gehoorverslag 1 p 28). Tijdens het tweede gehoor zegt u, na de vraag op vele manieren ontweken te hebben, tijdens die periode flauwgevallen te zijn (CGVS gehoorverslag 2 p 4 en 5). Geconfronteerd met het feit dat u dit flauwvallen op het eerste gehoor niet aangehaald had, zegt u dat het Commissariaat u dit niet gevraagd heeft (CGVS gehoorverslag 2 p 5). Er werd u toen echter op een duidelijke manier herinnerd aan het feit dat het aan u is om uw verhaal op een doorleefde manier te vertellen (CGVS gehoorverslag 1 p 14). Iets later past u uw verklaringen aan en zegt u pas het bewustzijn te hebben verloren toen u de auto bent ingestapt om naar het ziekenhuis te gaan. Met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd, zegt u dat u het zo niet bedoelde (CGVS gehoorverslag 2 p 5 en 6). Verder in het tweede gehoor wordt u er mee geconfronteerd verschillende keren uw verklaringen aangepast te hebben: u hebt immers op het eerste gehoor verklaart dat u pas het bewustzijn verloor in het ziekenhuis zelf. U ontkende echter dat u iets dergelijks zou verklaard hebben (CGVS gehoorverslag 2 p 7).

**Ten derde zijn ook uw verklaringen over wat er na de schietpartij door Al Shabaab bij u thuis is gebeurd, ongeloofwaardig.** Zo beweert u dat Al Shabaab, op zoek naar u, bij uw moeder zou zijn langs geweest. Op de vraag hoeveel keer dit gebeurd is, antwoordt u dat u dit niet weet. Na bijkomende vragen zegt u plots dat dit twee keer voorgevallen is (CGVS gehoorverslag 1 p 19). Bovendien verklaart u op het tweede gehoor dat uw moeder sinds uw vertrek uit Mogadishu niet meer door Al Shabaab bedreigd zou zijn (CGVS gehoorverslag 2 p 8).

Wat betreft uw verwondingen, legt u op vraag van het Commissariaat een medisch attest neer: dit bevestigt slechts dat u littekens heeft. Over de omstandigheden waarin u deze hebt opgelopen kan uit dit attest niets worden afgeleid. Tijdens het tweede gehoor, wordt nog eens concreet naar uw operatie gevraagd: u weet hier echter niets over, noch de dokters in het ziekenhuis van Medina en Lafoole zouden u hierover iets verteld hebben. Geconfronteerd met het feit dat u vijf maanden in het ziekenhuis zou hebben gelegen zonder iets over uw verwondingen of operatie te weten, blijkt u opeens toch te weten welke operatie u had ondergaan omdat ze u dat wél zouden verteld hebben. Uw verklaringen hierover waren trouwens nogal vaag, zo stelde u dat ze kapotte botten uit uw billen hadden gehaald (CGVS gehoorverslag 2 p 7-8). Bovendien is het zeer merkwaardig dat Al Shabaab u niet zou gevonden hebben in het ziekenhuis van Lafoole waar u beweert vijf maanden verbleven te zijn, op ongeveer 25

minuten afstand van Medina (CGVS gehoorverslag 1 p 18 en CGVS gehoorverslag nr 2 p 7). Hiermee geconfronteerd, zegt u dat u niet in de stad Mogadishu zelf was, dat u niet bezocht werd door uw familie en dat u contact had met uw moeder via de telefoon van uw dokter (CGVS gehoorverslag 1 p 25 en 28).

Doorheen het gehoor past u dus op verschillende momenten uw verklaringen aan. Ook over de lening die uw moeder zou zijn aangegaan om uw reis te kunnen betalen, zegt u eerst dat u niet weet of ze die lening volledig heeft terugbetaald of niet. Iets later zegt u dan weer dat ze de lening niet volledig heeft terugbetaald (CGVS gehoorverslag 2 p 9). Wanneer u op het einde van het tweede gehoor een laatste kans wordt gegeven om de waarheid te spreken, zegt u dat de tolk van het eerste gehoor het woordje "aman" niet zou begrepen hebben, een woord waarvan u zegt dat je dat gebruikt als je goed over een persoon praat. U voegt eraan toe dat jullie elkaar niet zo goed begrepen. U werd er echter aan herinnerd dat u bevestigd heeft dat u de tolk en de vragen gedurende het eerste gehoor goed begrepen hebt (CGVS gehoorverslag 1 p 33). U erkent dit. Ook tijdens het tweede gehoor bevestigt u dat u alle vragen en de tolk goed hebt begrepen (CGVS gehoorverslag 2 p 12). Ook hebt u nergens, noch tijdens het eerste, noch tijdens het tweede gehoor, enige opmerking gemaakt over het feit dat u de tolk niet goed zou hebben verstaan. Dit terwijl u in het begin van beide gehoren erop gewezen werd dat, indien u enig probleem zou ondervinden tijdens het gesprek, of iets niet goed zou begrijpen, u dit meteen moest aangeven (CGVS gehoorverslag 1 p 2 en CGVS gehoorverslag 2 p 2).

De overige door u voorgelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Uw herkomst uit Mogadishu en het feit dat u in België een opleiding volgde wordt immers niet betwist.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd "UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van januari 2014 en "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia" van juni 2014 in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 19 februari 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van al-Shabaab staan, voort. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanvallen en andere vormen van geweld. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

*Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 19 februari 2016) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is vanaf augustus 2011, wanneer de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu worden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Al-Shabaab blijft in Mogadishu evenwel in staat om regelmatig aanslagen uit te voeren. Ook conflicten van tribale of zakelijke aard leiden regelmatig tot gewelddadige incidenten. Het merendeel van het geweld dat in Mogadishu plaats vindt neemt enerzijds de vorm aan van complexe terreuraanslagen van al-Shabaab. Deze complexe aanslagen zijn in hoofdzaak gericht op hotels en restaurants die vaak politieke figuren en regeringsfunctionarissen over de vloer krijgen, op overheidsgebouwen of –instellingen, op de inlichtingendienst NISA, en op diplomatieke konvooien. Anderzijds neemt het geweld in Mogadishu vaak de vorm aan van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. Sommige aanslagen worden opgeëist door al-Shabaab, in andere gevallen gaat het om onbekende schutters. Onder de slachtoffers van deze aanslagen bevinden zich parlementsleden en regionale bestuurders, politieke vertegenwoordigers en overheidsfunctionarissen, politieagenten, soldaten of medewerkers van de inlichtingendiensten, reporters, humanitair personeel en soms ook gewone burgers. Verschillende bronnen beschrijven het door al-Shabaab gepleegde geweld als doelgericht. Naast de complexe aanslagen en doelgerichte moordaanslagen vinden er nog een aantal andere incidenten plaats, meestal bomaanslagen en verder verschillende incidenten tussen veiligheidsdiensten.*

*Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar. Het EHRM stelde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no. 17299/12, van 5 september 2013) dan weer dat al-shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijngevechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Zowel in het arrest van september 2013 als in een arrest van september 2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) kwam het EHRM tot het besluit dat er geen sprake is van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper TRibunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een "gewone burger" is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade zoals bedoeld onder artikel 3 EVRM of artikel 15 c van de Kwalificatierichtlijn loopt. Het Upper Tribunal stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en al-Shabaab haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten. Het gerechtshof meent voorts dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al-Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamistische beweging kunnen aangeduid worden.*

*Daarnaast dient opgemerkt te worden dat, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, meerdere bronnen positieve ontwikkelingen signaleren in de hoofdstad zoals de heropleving van het economische leven. De impact van het geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Mogadishu te verlaten. In tegendeel, Somaliërs keren vanuit Kenia en de diaspora vrijwillig terug naar Somalië, waaronder naar Mogadishu. In die mate zelfs dat de terugkeer van een groot aantal Somaliërs in Mogadishu voor een financiële injectie zorgt en een verhoging van werkgelegenheid en van basisvoorzieningen in het onderwijs en de gezondheidszorg, maar ook voor een stijging van de grondprijzen en van de uitzettingen van IDP's. Daarnaast blijkt dat er in Mogadishu sprake is van vele handelszaken, gaande van platenwinkels tot apothekers, banken, benzinstations, ..., van een bloeiende bouwsector, een vrijetijdsleven met tieners die voetballen op Lidobeach, met restaurants en internetcafés, met jongeren die koffie drinken of flaneren. Basisvoorzieningen zoals huisvuilophaal, brandweer, elektriciteit zijn beschikbaar en het aantal schoolinschrijvingen is in een jaar tijd verdrievoudigd.*

*De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel*

*besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.*

*De overige door u voorgelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Uw herkomst uit Mogadishu wordt in deze beslissing immers niet betwist. Van het feit dat u in België een opleiding volgde kan hetzelfde gezegd worden.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“*

#### **2. Over de gegrondheid van het beroep**

##### **2.1.1. Verzoeker voert een eerste middel aan:**

*“Eerste middel - Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.*

*Principes (...)*

*Toepassing in onderhavig geval*

*De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is om een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève aannemelijk te maken. Het CGVS steunt zich hiervoor op het feit dat de verklaringen van verzoeker tegenstrijdig en ongeloofwaardig zijn.*

##### **1. Verklaringen over de bedreigingen door Al Shabaab.**

*Het CGVS oordeelt hierover als volgt: (...). Verzoeker wil hierbij graag duidelijkheid scheppen over de zogenaamde tegenstrijdigheden die door het CGVS aangehaald worden. Zo meldt het CGVS dat verzoeker gemeld zou hebben dat de naam van de overste Mire is, terwijl duidelijk blijkt uit de gehoren dat hij de naam van die overste niet kent. Verzoeker spreekt in de gehoren over deze overste als emir, maar kent zijn naam niet. Dit leidt ertoe dat deze overste, een emir, de naam Mire toegekend krijgt in het gehoor. Het betreft hier dus geen tegenstrijdigheid, maar een misverstand waaruit verkeerdelijk is afgeleid dat de naam van die emir Mire zou zijn.*

*Het CGVS vervolgt met: (...). Hier gaat het CGVS opnieuw op zoek naar tegenstrijdigheden die eigenlijk niet bestaan. Er wordt geoordeeld dat verzoeker geen duidelijke verklaringen aflegt over wie het familielid juist is. Verzoeker heeft echter helemaal niet de bedoeling om hierover onduidelijke verklaringen af te leggen, maar hij weet gewoon niet op welke manier dit familielid juist met hem verbonden is, wat trouwens ook blijkt uit de gehoren.*

*Zo antwoordt verzoeker op de vraag hoe die man familie is van hem, dat zijn moeder hem gezegd heeft dat die persoon zijn nonkel is (gehoor CGVS 1, p.20). Ook in het tweede gehoor herhaalt verzoeker dat zijn moeder hem voorgesteld heeft als zijnde zijn oom. Uit de verklaringen blijkt duidelijk dat verzoeker zelf geen duidelijk zicht heeft op wie die oom juist is en dat hij hierbij enkel kan steunen op wat zijn moeder hem verteld heeft (gehoor CGVS 2, p.3). Er kan verzoeker dan ook niet kwalijk genomen worden dat hij hierover niet meer details kan geven en het volstaat zeker niet om dit feit als ongeloofwaardig te beschouwen.*

##### **2. Verklaringen over de aanval van Al Shabaab bij verzoeker thuis.**

*Het CGVS oordeelt hierover als volgt: (...). Hier oordeelt het CGVS opnieuw dat er tegenstrijdigheden opduiken in de verklaringen van verzoeker.*

*Zo oordeelt het CGVS dat hij geen eenduidige verklaringen aflegt over het feit dat hij flauwgevallen is.*

*Verzoeker herhaalt echter in gehoor 2 wat hij reeds tijdens gehoor 1 gezegd had, namelijk dat hij bewusteloos was in de auto, dat hij bewusteloos was op het moment dat hij in het ziekenhuis aankwam (gehoor CGVS 1, p.18 en gehoor CGVS 2, p.5).*

*Het CGVS gaat hier echt op zoek naar tegenstrijdigheden terwijl er zelf tegenstrijdigheden zijn vast te stellen in de vragen die gesteld werden tijdens de gehoren. Zo oordeelt het CGVS dat verzoeker niets vermeld heeft tijdens het eerste gehoor over het feit dat hij bewusteloos was (gehoor CGVS 2, p.5), terwijl dit ten eerste niet zo is en hij dit wel degelijk vermeld heeft (zie gehoor CGVS 1, p.18) en ten tweede het CGVS even verder tijdens het tweede gehoor zelf aanhaalt dat verzoeker wel vermeld heeft tijdens het eerste gehoor dat hij flauwgevallen was (gehoor CGVS 2, p.7). Het CGVS spreekt zich hier dus, in de bewuste zoektocht naar tegenstrijdigheden, zelf tegen en er wordt dan ook verkeerdelijk geconcludeerd dat verzoeker tegenstrijdigheden zou vertellen.*

### *3. Verklaringen over wat er na de schietpartij door Al Shabaab bij verzoeker thuis is gebeurd.*

*Het CGVS oordeelt hierover als volgt: (...). Het CGVS oordeelt hier aldus dat verzoeker tijdens het eerste gehoor vermeld zou hebben dat Al Shabaab zijn moeder nog twee keer bedreigd heeft en dat hij tijdens zijn tweede gehoor verklaard zou hebben dat ze niet meer bedreigd werd. Het CGVS trekt hier echter opnieuw conclusies uit tegenstrijdigheden die louter gebaseerd zijn op een eigen verkeerde interpretatie. Zo werd er tijdens het eerste gehoor gevraagd naar de bedreigingen van Al Shabaab nadat verzoeker in het ziekenhuis lag en dus nog in Somalië was, terwijl er tijdens het tweede gehoor gevraagd werd naar de eventuele bedreigingen sinds zijn vertrek uit Mogadishu. Dit blijkt duidelijk uit de gehoren: Zo worden volgende verklaringen genoteerd tijdens het eerste gehoor bij het CGVS, p.18-19: (...).*

*Tenslotte stelt het CGVS de verwondingen van verzoeker in vraag: (...).*

*Verzoeker legt een medisch attest voor over zijn verwondingen, maar toch trekt het CGVS de geloofwaardigheid van verzoeker in twijfel. Zoals hierboven reeds aangehaald rust er op het CGVS een onderzoek plicht om zich er van te verzekeren dat haar beslissingen niet strijdig zijn met artikel 3 EVRM.*

*De motiveringsverplichting vereist tevens dat een zorgvuldig onderzoek wordt gedaan naar de feiten en belangen, rekening houdende met alle elementen, teneinde tot een deugdelijke en afdoende gemotiveerde besluitvorming te komen. We moeten besluiten dat er geen zorgvuldig onderzoek werd gevoerd op basis van alle relevante elementen naar het risico op een schending van artikel 3 EVRM. Er werd geen rekening gehouden met alle beschikbare en relevante elementen. Het CGVS steunt de beslissing op argumenten die voortvloeien uit onjuistheden en loutere veronderstellingen. Het CGVS is heel bewust op zoek gegaan naar tegenstrijdigheden die er niet zijn en die ze zelfs zelf gecreëerd hebben en daar dan ook verkeerdelijk interpretaties uit afleiden. De bestreden beslissing wordt dan ook niet op afdoende wijze gemotiveerd en daarbij werd de motiveringsverplichting geschonden."*

2.1.2. Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging (of risico op ernstige schade) volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees (risico) reëel is. Deze vrees (of risico) dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoekster dient in dit verband de vrees (risico) concreet aannemelijk te maken. De commissaris-generaal neemt zijn beslissing op grond van de feitelijke elementen die hem worden aangereikt door de asielzoeker. De bewijslast ligt in de eerste plaats bij de asielzoeker (RvS 3 september 2004, nr. 134.545). De commissaris-generaal heeft vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat er wat hem betreft sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève (of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming). De commissaris-generaal beschikt over een bepaalde appreciatiemarge om te oordelen of de asielzoeker in kwestie gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat er ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève (of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming). In casu oordeelde de commissaris-generaal dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk recentelijk afkomstig te zijn uit het district Marka gelegen in de regio Lower Shabelle en dat gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn beweerde regio van herkomst in Somalië er evenmin enig geloof kan worden gehecht aan het asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat verzoeker er niet in geslaagd is om een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet, aannemelijk te

maken. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat (i) verzoekers verklaringen over de bedreigingen door Al Shabaab en de aanval van Al Shabaab bij hem thuis onwaarschijnlijk, tegenstrijdig en niet doorleefd zijn (ii) verzoekers verklaringen, over wat er na de schietpartij door Al Shabaab bij hem thuis is gebeurd, ongeloofwaardig zijn. Bovendien stelt de commissaris-generaal vast dat verzoeker zich tegensprekt over de opgelopen verwondingen en de route naar het ziekenhuis en dat hij zijn verklaringen verschillende keren aanpast, met name aangaande het verliezen van het bewustzijn en over de lening die zijn moeder zou zijn aangegaan om verzoekers reis te kunnen betalen.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien de hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

De nood aan bescherming geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land niet kan invoeren of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van de verzoekende partij voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen.

Bij de beoordeling van deze redenen houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt in concreto. Vooreerst wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Voorts en naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.



2.1.3. Waar verzoeker tracht een aantal motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, benadrukt de Raad vooreerst dat de motivering als geheel moet worden gelezen en niet als samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde tegenstrijdigheden, vaagheden, onwetendheden en onwaarschijnlijkheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas wordt ondermijnd. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan bovendien niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het Commissariaat-generaal moet niet bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn (RvS 4 december 2006, nr. 165.484).

2.1.4. Verzoeker brengt tegen het motief aangaande de verklaringen over de bedreigingen door Al Shabaab in dat de commissaris-generaal ten onrechte vaststelt dat er een tegenstrijdigheid is aangaande de naam Mire. Hij betoogt: *“Verzoeker wil hierbij graag duidelijkheid scheppen over de zogenaamde tegenstrijdigheden die door het CGVS aangehaald worden. Zo meldt het CGVS dat verzoeker gemeld zou hebben dat de naam van de overste Mire is, terwijl duidelijk blijkt uit de gehoren dat hij de naam van die overste niet kent. Verzoeker spreekt in de gehoren over deze overste als emir, maar kent zijn naam niet. Dit leidt ertoe dat deze overste, een emir, de naam Mire toegekend krijgt in het gehoor. Het betreft hier dus geen tegenstrijdigheid, maar een misverstand waaruit verkeerdelijk is afgeleid dat de naam van die emir Mire zou zijn”*.

De Raad stelt vooreerst dat verzoeker niet kan worden gevolgd. Uit verhoorverslag 1, CGVS, p. 16 blijkt:

*“En hoe heten die mannen? Mire Abdi latif, Abdi latif is de persoon die naar de winkel kwam eerste.*

*(...)*

*Maar u zegt ik ken twee mannen, hoe heette die tweede man? Dat zijn de twee mannen, de ene is Abdi latif, de andere is Mire”*.

Uit geciteerde verklaring blijkt dat verzoeker uitdrukkelijk de naam Mire heeft vernoemd.

De Raad stelt voorts vast dat verzoeker met de naam Mire slechts een detail uit het motief aanvecht. De vaststelling van de commissaris-generaal dat de verklaring over “de tijd te nemen om over zijn voorstel na te denken” onwaarschijnlijk is, en dat de verklaringen aangaande de bedreigingen geuit door Abdi Latif niet doorleefd overkomen, laat verzoeker ongemoeid. Volgend motief raakt nochtans de kern van verzoekers vluchtrelaas:

*“Ten eerste zijn uw verklaringen over de bedreigingen door Al Shabaab onwaarschijnlijk, tegenstrijdig en niet doorleefd. Zo verklaart u dat Abdi Latif, toen hij naar uw winkel kwam, u heeft gezegd om de tijd te nemen om over zijn voorstel na te denken. Dit is zeer onwaarschijnlijk, zeker omdat zijn overste de volgende dag ermee had gedreigd dat u slechts drie dagen kreeg “oftewel leven oftewel dood”. Hoewel deze overste u dus met de dood had bedreigd, zou hij die termijn van drie dagen verlengd hebben tot tien dagen, nadat u had gezegd dat u het toen druk had maar dat u met hen zou samenwerken (CGVS gehoorverslag 14 maart 2016, hierna “gehoorverslag 1”, p 14-15). Daarnaast zijn uw verklaringen over deze overste tegenstrijdig: tijdens het eerste gehoor zegt u zijn naam Mire was. Echter, gedurende het tweede gehoor verklaart u dat u diens naam niet kent en daar ook niet naar gevraagd hebt. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid ontkent u dat u de eerste keer een naam hebt genoemd (CGVS gehoorverslag 1, p 15, 16 en 17 en CGVS gehoorverslag 13 mei 2016, hierna “gehoorverslag 2”, p 11 en 12). Bovendien komt het ook niet doorleefd over dat u zich niet eens herinnert wat de eerste bedreiging geuit door Abdi Latif juist inhield: er werd u tot driemaal toe gevraagd wat hij u juist gezegd heeft tijdens zijn bezoek aan uw winkel. U antwoordde telkens dat hij u vroeg om wapens te stockeren en dat u twee maanden bedenktijd kreeg. U voegde niets anders toe (CGVS gehoorverslag 1 p 15). Later in het gehoor paste u uw verklaringen aan en beweerde u dat Abdi Latif ermee had gedreigd dat u een gelijkaardig lot zou ondergaan als een andere winkelier in de buurt die door Al Shabaab werd vermoord. Gevraagd waarom u dat niet eerder vermeldde antwoordde u dat u het zich toen niet kon herinneren hetgeen niet als uitleg kan worden aanvaard, temeer omdat de vraag u tot drie maal toe werd gesteld.(CGVS gehoorverslag 1 p 24). Over de tien dagen respijt die u had gekregen, verklaart u eerst dat u “nog altijd in de winkel was” en dat u pas na die termijn stopte met naar de winkel te gaan (CGVS gehoorverslag 1 p 14-15). Verder in het gehoor beweert u dan weer dat u niet meer naar de winkel ging. Wanneer de vraag opnieuw wordt gesteld, past u uw verklaringen aan en zegt u dat u niet meer naar de winkel ging zoals voorheen het geval was (CGVS gehoorverslag 1 p 23).”*

2.1.5. Verzoeker stelt dat blijkt uit de gehoren dat hij geen tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd "over wie het familielid juist is". Hij betoogt: "Zo antwoordt verzoeker op de vraag hoe die man familie is van hem, dat zijn moeder hem gezegd heeft dat die persoon zijn nonkel is (gehoor CGVS 1, p.20). Ook in het tweede gehoor herhaalt verzoeker dat zijn moeder hem voorgesteld heeft als zijnde zijn oom. Uit de verklaringen blijkt duidelijk dat verzoeker zelf geen duidelijk zicht heeft op wie die oom juist is en dat hij hierbij enkel kan steunen op wat zijn moeder hem verteld heeft (gehoor CGVS 2, p.3). Er kan verzoeker dan ook niet kwalijk genomen worden dat hij hierover niet meer details kan geven en het volstaat zeker niet om dit feit als ongeloofwaardig te beschouwen".

Uit verhoorverslag 2, CGVS, p. 3 blijkt:

*"En dat overheidslid, hoe was dat familie van u? Het is een oom, maar het is niet mijn echte familie. En kan u dat eens concreter uitleggen? Ik weet niet hoe ik moet uitleggen, het is gewoon een oom, wij zijn zelfde clans.  
Hoe kende u die? We hebben elkaar leren kennen in Huriway.  
Ok maar hoe? Ik was met mijn moeder op straat en ze gingen elkaar groeten en mijn moeder heeft hem voorgesteld.  
Als wat heeft zij hem voorgesteld? Ze zei tegen mij het is uw oom.  
Maar wat wil dat dan zeggen oom, dat is niet de broer van uw mama of papa? Nee.  
Wat dan wel, u zegt familie, dan moet die toch op één of andere manier verbonden zijn met u? Hij is Sarur en mijn oma is Sarur dus vandaar dat hij mijn oom is, de broer van de moeder van mijn mama.  
Het is wel merkwaardig dat u eerst niet weet hoe uw verbonden bent, maar opeens is hij de broer van uw oma. Ik weet het niet, dat is wat mijn moeder verteld heeft, dat ze Sarur zijn en dat hij Sarur is, en dat hij mijn oom is".*

Uit de geciteerde verklaring blijkt dat de commissaris-generaal terecht kon besluiten "U kan eerst niet uitleggen hoe dit familielid met u verbonden is. Na de vraag op verschillende manieren gesteld te hebben, kan u dat plots wel."

De Raad stelt vast dat verzoeker de volgende vaststelling over de clanlijn ongemoeid laat: "Ook verklaart u gedurende het eerste gehoor dat u de clanlijn van dit familielid niet kan opzeggen. Tijdens het tweede gehoor zegt u dan weer dat hij tot de Samur clan behoort (CGVS gehoorverslag 1 p 20 en CGVS gehoorverslag 2 p 3)."

2.1.6. Verzoeker brengt tegen het motief, aangaande de verklaringen over de aanval van Al Shabaab bij hem thuis, slechts in dat de commissaris-generaal ten onrechte vaststelt dat er een tegenstrijdigheid is aangaande het feit dat hij flauwgevallen is. Verzoeker betoogt: "Zo oordeelt het CGVS dat hij geen eenduidige verklaringen aflegt over het feit dat hij flauwgevallen is. Verzoeker herhaalt echter in gehoor 2 wat hij reeds tijdens gehoor 1 gezegd had, namelijk dat hij bewusteloos was in de auto, dat hij bewusteloos was op het moment dat hij in het ziekenhuis aankwam (gehoor CGVS 1, p.18 en gehoor CGVS 2, p.5). Het CGVS gaat hier echt op zoek naar tegenstrijdigheden terwijl er zelf tegenstrijdigheden zijn vast te stellen in de vragen die gesteld werden tijdens de gehoren. Zo oordeelt het CGVS dat verzoeker niets vermeld heeft tijdens het eerste gehoor over het feit dat hij bewusteloos was (gehoor CGVS 2, p.5), terwijl dit ten eerste niet zo is en hij dit wel degelijk vermeld heeft (zie gehoor CGVS 1, p.18) en ten tweede het CGVS even verder tijdens het tweede gehoor zelf aanhaalt dat verzoeker wel vermeld heeft tijdens het eerste gehoor dat hij flauwgevallen was (gehoor CGVS 2, p.7). Het CGVS spreekt zich hier dus, in de bewuste zoektocht naar tegenstrijdigheden, zelf tegen en er wordt dan ook verkeerdelijk geconcludeerd dat verzoeker tegenstrijdigheden zou vertellen."

Uit verhoorverslag 1, CGVS, p. 28 blijkt: "En hoe lang hebt u daar dan gelegen voordat de overheidstroepen er waren? 25-30 minuten".

Uit verhoorverslag 2, CGVS, p. 4 en 5 blijkt:

*"Waar naar buiten? Toen ik zoals ik hier verteld heb, toen ik neergeschoten was, was ik flauwgevallen, dan ging ik buiten. Ik was buiten flauwgevallen en toen zag ik die mannen.  
Maar buiten waar buiten, door de voordeur? Achter de huis.  
En waar bent u dan flauwgevallen? Naast het huis.  
Maar wees eens wat specifieker.  
Hoe moet ik u uitleggen, hoe ik ben flauwgevallen of hoe wilt u weten?"*

*Achter het huis, wat wil dat zeggen, beschrijf dat eens, waar is dat? Mijn huis, toen ik neergeschoten was, was ik achter mijn huis flauwgevallen.*

*Maar ik weet nog altijd niet wat achter mijn huis is, beschrijf dat eens?.*

*Toen ik neergeschoten was, dat was net achter ons huis, op de muur en toen ik neergeschoten was, ging ik meteen flauwvallen, ik kon niet rennen dus ik ging meteen flauwvallen. Ik was gewond geraakt en ik viel op de grond.*

*Dus u bent flauwgevallen en u weet niet meer wat er is gebeurd daar?*

*Ik was daarna wakker geworden maar ik kon niet bewegen.*

*(...)*

*Dus u bent pas wakker geworden wanneer dat de regeringsleden zijn vertrokken? Nee ik was niet zo lang bewusteloos.*

*Hoe lang dan wel? Ik was bewusteloos toen ik in de auto heb gestapt.*

*Ik was bewusteloos toen ik in de auto was gestapt?*

*Ja.*

*Daarjuist was u nog bewusteloos achter de muur, achter het huis? Nee zo bedoelde ik het niet.*

*Vorige keer hebt u niets gezegd over bewusteloos, toen hebt u gezegd dat u 25 minuten aan de muur hebt gelegen en dat u niet bewusteloos was.*

*Dat hebben jullie mij niet gevraagd.*

*Het is nog altijd wel aan u om uw verhaal te vertellen."*

Uit verhoorverslag 2, CGVS, p. 7 blijkt: "Vorige keer hebt u zelf gezegd dat u pas bent flauwgevallen in het ziekenhuis? Nee"

Uit de geciteerde verklaringen blijkt dat verzoeker enerzijds heeft verklaard dat toen hij werd neergeschoten, hij meteen is flauwgevallen, en anderzijds dat hij met een schotwonde gedurende 25 tot 30 minuten achter de muur van zijn huis zou zijn blijven liggen. De commissaris-generaal kon hieruit terecht besluiten "Ook over uw verwondingen en uw route naar het ziekenhuis, spreekt u zichzelf tegen". Verzoeker heeft daarnaast ook verklaard dat hij bewusteloos was in de auto. Dit past echter in de vaststelling dat verzoeker zijn verklaringen verschillende keren heeft aangepast. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de verwerende partij onterecht vaststelt dat verzoeker "geen eenduidige verklaringen aflegt over het feit dat hij flauwgevallen is". Verzoeker slaagt er derhalve niet in volgend motief te ontkrachten: "Geconfronteerd met het feit dat u dit flauwvallen op het eerste gehoor niet aangehaald had, zegt u dat het Commissariaat u dit niet gevraagd heeft (CGVS gehoorverslag 2 p 5). Er werd u toen echter op een duidelijke manier herinnerd aan het feit dat het aan u is om uw verhaal op een doorleefde manier te vertellen (CGVS gehoorverslag 1 p 14). Iets later past u uw verklaringen aan en zegt u pas het bewustzijn te hebben verloren toen u de auto bent ingestapt om naar het ziekenhuis te gaan. Met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd, zegt u dat u het zo niet bedoelde (CGVS gehoorverslag 2 p 5 en 6). Verder in het tweede gehoor wordt u er mee geconfronteerd verschillende keren uw verklaringen aangepast te hebben: u hebt immers op het eerste gehoor verklaart dat u pas het bewustzijn verloor in het ziekenhuis zelf. U ontkende echter dat u iets dergelijks zou verklaard hebben (CGVS gehoorverslag 2 p 7)."

De vaststelling dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd aangaande het aantal mannen van Al Shabaab dat hij bij hem thuis heeft gezien, bekritiseert verzoeker niet. Dit raakt nochtans de kern van het asielrelaas aangezien hij dat volledig heeft opgehangen aan de bedreigingen geuit door Al Shabaab. Hij laat volgend motief ongemoeid: "Zo verklaart u op het eerste gehoor dat u slechts één man van Al Shabaab bij u thuis met uw eigen ogen hebt gezien, namelijk Abdi Latif. U zou van uw moeder hebben vernomen dat er een tweede man was (CGVS gehoorverslag 1 p 16). Tijdens het tweede gehoor, zegt u dan weer dat u twee mannen hebt gezien in uw huis. Toen u naar buiten ging, zou u hebben gezien dat er meerdere mannen waren. Uw moeder zou niets hebben gezegd over het aantal mannen van Al Shabaab dat bij u thuis was, aangezien u de kans niet had gekregen om het haar te vragen (CGVS gehoorverslag 2 p 4, 5 en 6). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden, kan u enkel zeggen dat u zich het niet herinnert maar dat u wel wist dat het leden van Al Shabaab waren (CGVS gehoorverslag 2 p 11)".

2.1.7. Verzoeker stelt dat de tegenstrijdigheden aangaande de bedreiging van zijn moeder gebaseerd zijn op een verkeerde interpretatie. Hij betoogt: "Zo werd er tijdens het eerste gehoor gevraagd naar de bedreigingen van Al Shabaab nadat verzoeker in het ziekenhuis lag en dus nog in Somalië was, terwijl er tijdens het tweede gehoor gevraagd werd naar de eventuele bedreigingen sinds zijn vertrek uit Mogadishu. Dit blijkt duidelijk uit de gehoren: Zo worden volgende verklaringen genoteerd tijdens het eerste gehoor bij het CGVS, p.18-19: (...)".

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal niet besluit dat er een tegenstrijdigheid is, maar vaststelt dat verzoekers verklaringen over wat er na de schietpartij door Al Shabaab bij hem thuis is gebeurd, ongeloofwaardig is: *“Ten derde zijn ook uw verklaringen over wat er na de schietpartij door Al Shabaab bij u thuis is gebeurd, ongeloofwaardig. Zo beweert u dat Al Shabaab, op zoek naar u, bij uw moeder zou zijn langs geweest. Op de vraag hoeveel keer dit gebeurd is, antwoordt u dat u dit niet weet. Na bijkomende vragen zegt u plots dat dit twee keer voorgevallen is (CGVS gehoorverslag 1 p 19). Bovendien verklaart u op het tweede gehoor dat uw moeder sinds uw vertrek uit Mogadishu niet meer door Al Shabaab bedreigd zou zijn (CGVS gehoorverslag 2 p 8)”*.

2.1.8. Verzoeker legt een medisch attest voor over zijn verwondingen, en betoogt *“maar toch trekt het CGVS de geloofwaardigheid van verzoeker in twijfel”*.

Uit bovenvermelde bespreking volgt dat op grond van de pertinente, door de stukken van het dossier ondersteunde en door verzoeker niet weerlegde vaststellingen de verwerende partij genoegzaam kon besluiten tot de weigering van de vluchtelingenstatus op grond van de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas. Na te hebben vastgesteld dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig is volstaat de vaststelling; *“Wat betreft uw verwondingen, legt u op vraag van het Commissariaat een medisch attest neer: dit bevestigt slechts dat u littekens heeft. Over de omstandigheden waarin u deze hebt opgelopen kan uit dit attest niets worden afgeleid”*.

Verzoeker laat de motieven aangaande zijn operatie en de lening die zijn moeder zou zijn aangegaan om zijn reis te kunnen betalen, ongemoeid. Deze blijven derhalve staan.

2.1.9. Ter terechtzitting legt verzoeker een “medical prescription” neer van een Somalisch ziekenhuis. Het nagenoeg onleesbaar stuk heeft als datum 16 mei 2014.

De Raad wijst erop dat het door verzoekende partij neergelegde stuk niet gesteld is in de taal van de rechtspleging en niet vergezeld is van een voor eensluidend verklaarde vertaling. Met toepassing van artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 neemt de Raad bij gebreke aan een dergelijke vertaling dit document niet in overweging. Het neergelegde. Bovendien kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in deze niet het geval is.

2.1.10. Voorgaande motieven, die steun vinden in het administratief dossier, blijven onverminderd staande en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

2.2.1. Verzoeker voert een tweede middel aan:

*“Tweede middel - schending van art. 48/4 van de Wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van Vreemdelingen. Art. 48/4 Vreemdelingenwet: (...).*

*Zo Uw Raad niet zou overgaan tot het toekennen van het statuut van vluchteling, dan dient men gelet op de nationaliteit van verzoeker en het onbetwistbaar risico voor foltering of onmenselijke of vernederende behandeling van verzoeker in Somalië, aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.*

*Het CGVS is van oordeel dat verzoeker terug naar Somalië kan en dit terwijl de veiligheidssituatie er toch heel onzeker is.*

*De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.*

*De situatie in Somalië en Mogadishu blijft echter verontrustend. Dit vinden we ook terug in verklaringen van internationale mensenrechtenorganisaties. Zo verklaart Human Rights Watch begin 2016 nog het volgende: "Three years since coming to power, Somalia's government hasn't been able to provide basic security for the<sup>2</sup> civilian population in areas under its control," said Leslie Lefkow, deputy Africa director at Human Rights Watch. "These problems are compounded by Al-Shabaab's indiscriminate attacks and interference with humanitarian aid." "In March, government forces forcibly evicted more than 21,000 people in Mogadishu during one operation, beat evictees, destroyed shelters, and left them without water, food, or other assistance."*

*Ook Amnesty International bevestigt dat de situatie in Somalië nog veel slachtoffers levert.*

*"Civilians remained at risk of being directly targeted in attacks."*

*Naast de algemene onveiligheidssituatie die niet gegarandeerd kan worden door de Somalische overheid, wordt de onveiligheid veroorzaakt door heel wat aanslagen, zo ook in Mogadishu. Zo werd er op 26 juni 2016 nog een terreuraanslag gepleegd op het Naso Hablod Hôtel in Mogadishu. Drie weken eerder vond er reeds een aanslag plaats op het Ambassador Hôtel. Aanslagen die trouwens sterk veroordeeld werden door de Verenigde Naties. Er zijn met name zwaarwegende gronden om aan te nemen dat wanneer verzoeker terugkeert naar Somalië, hij een reëel en persoonlijk risico loopt op ernstige schade. De beslissing van het CGVS maakt dan ook een schending uit van artikel 48/4 Vreemdelingenwet."*

2.2. Verzoeker betwist de motivering in de bestreden beslissing aangaande de analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu in het kader van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. Verzoeker slaagt er niet in om deze vaststellingen te weerleggen. Verzoeker citeert enerzijds een aantal passages uit rapporten van Human Rights Watch en Amnesty International en betwist de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder hiervoor echter concrete tegenargumenten aan te brengen. De commissaris-generaal is juist op basis van het geheel van de informatie in de desbetreffende COI Focus tot de conclusie gekomen dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Anderzijds haalt verzoeker dan weer een aantal veiligheidsincidenten in Mogadishu aan, maar deze incidenten bevestigen grotendeels juist het patroon van geweld in Mogadishu dat wordt beschreven in de desbetreffende motivering, namelijk enerzijds complexe aanslagen, die in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants die vaak politieke figuren en regeringsfunctionarissen over de vloer krijgen op overheidsgebouwen of -instellingen, op de inlichtingendienst NISA, en op diplomatieke konvooien en anderzijds doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. De loutere vaststelling dat er zich nieuwe (veiligheids)incidenten voordoen in een regio waarover op grond van de omstandige, veelvoudige, specifieke en nauwgezette informatie waarop de COI Focus gestoeld is, wordt geoordeeld dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, op zich niet aantoon dat de feitelijke vaststellingen in deze COI Focus niet langer actueel of correct zouden zijn. Er dienen immers diverse objectieve elementen in ogenschouw te worden genomen om het reële risico zoals voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, zoals het aantal burgers die slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van het geweld op het leven van burgers, etc.

2.2.3. De commissaris-generaal heeft wat betreft de beoordeling van de mogelijke toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus een redelijke appreciatiebevoegdheid. Verzoeker toont in het verzoekschrift weliswaar aan dat hij het niet eens is met de appreciatie door de commissaris-generaal, maar toont niet aan dat de commissaris-generaal zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door te oordelen dat er actueel in Mogadishu geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate

van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of haar persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont immers op geen enkele wijze aan dat de geraadpleegde informatie onjuist zou zijn, noch slaagt hij erin de conclusies die de commissaris-generaal daaruit heeft getrokken te ontkrachten.

2.3. De bestreden beslissing wordt gedragen door in feite en in rechte aanvaardbare motieven en is afdoende gemotiveerd. Een schending van de motiveringsplicht kan niet worden vastgesteld. In casu maakt de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend zestien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC